

ZPRÁVY ZAHRAJNICNĚ.

TELEGRAFICKĚ.

Z Berlína dochází zpráva o výsledcích voleb do zemského sněmu v Čechách. Němečtí liberálové utrpěli velikou porážku. Deset míst ztratili, z nichž 3 získali nacionálové a jedno klerikál. Ku konci zprávy praví se, že z rostržky té též ovšem Češi. Dnes mají liberálové 56 míst.

Následkem stále se opakujících výtržností na galeriích říšské rady rakouské, rozhodl výbor, že zřetlanou galerii širšímu obecnému uzavřeny a pouze jedna vstupenka dána bude každému poslanci pro jeho známé.

Antisemité chtěli na říšské radě vyvolat novou výtržnost. Tázali se vlády proč návštěva galerie byla omezena? Proč antisemitské volební provolání bylo zabaveno? Proč vídeňská posádka v den zvolení Luegera byla v kasárnách pohotová? Oficiálně se vytráčí, že by vojsko bylo bývalo konsignováno. 123 hlasy proti 52 přijala říšská rada návrh by poslance antisemita Schneider mohl býti soudně stíhán. Schneider na to mluvil proti židům. Poslanci Byk a dr. Kronawetter odpovídali na útoky. Dr. Lueger prohlásil, že z Rakouska má ten nejposlednější žid větší vliv než sám Kristus.

Hrabě Eduard Taaffe, bývalý dlouholetý ministr president rakouský, zemřel po delší trapné nemoci na svém zámku v Nalžovech v Čechách dne 29. listopadu. Smrtelný zápas jeho byl prý hrozný, neb veškerá houževnatost, kterou zesnulý po celý život vynikal, jevila se i v jeho skonu.

Ve vídeňské říšské radě byl zase kravál. Antisemit Steiner opakoval zase své dřívější tvrzení, že v den zvolení dra. Luegera za měšťanostu Vídně v kasárnách bylo připraveno vojsko k okamžitému vytržení. Tohoto tvrzení chytil se Lueger a po směšném hlasem volal: "Každý z nás ví, že celá levice této sněmovny nepřeje si nic vrocenější, nežli aby nás Baden všecy dohromady nechal postřel." Na ta slova následoval hrozný rámus. Někteří poslanci volali "pfuj!" Pomocník Luegera, antisemita Schneider, nazval liberála dra. Krause židovským potomkem. Se všech stran znělo: "Ticho, pacholci židů!" Lueger přičel všeobecnou vřavu a prohlásoval, že předseda by si měl za všech okolností počínat slušně, načež předseda dr. Chlumecký mu odpovídal: "Od vás se věru nemohu přiučít slušnosti." Konečně nezbylo pomoci, nežli Luegera a Schneidera volati k pořádku.

V moravské vesnici Bělé blíž Olomouce došlo ku krvavé rvačce mezi občany a několika opilými vojáky dragounského pluku hraběte Paara č. 2. Podnět k ní dal opilý voják, jenž vrhl se tasenou zbraní na občana, který prý ho urazil. Vojáci vrhli se pak houfně mezi lid a poranili svými paláči vážně více občanů.

Předsedou strany německo-katolicko- lidové na říšské radě vídeňské zvolen klerikálně konservativní poslanec Dipauli, jenž jak známo vystoupil z klubu Hohenwartova, jelikož mu nebylo dovoleno interpelovat vládu v známé aféře dra. Luegera. Nová strana Dipaulim samým založená čítá 15 členů.

Uherská sněmovna poslanecká přijala rozpočet, po debatě 3 neděle trávající, velkou většinou.

V Krajíně vzrůstá mezi Slovinci nenávisť k panovačným Němcům den ode dne. Na biskupském paláci nalepen byl plakát se slovy: "Přechť Němci."

Republikáni ve Španělsku svolávají schůzi, ve které chtějí protestovat proti jednání vlády v záležitosti kubánské.

Vídeňská tovarna na patrony na ostrově Majorce ve španělsku, vyletěla do povětří a 62 dělníků (mezi nimi 37 žen) bylo zabito.

Španělská vláda podala vládě dánské protest, udávajíc, že lodí, plující pod vlajkou dánskou, podporují kubánské povstalec, dovážejíce jim náboje.

General Roloff, velitel čtvrtého pluku revoluční armády kubánské, zaslal dopis newyorskému Worldu, ve kterém vyslovuje naději ve vítězství povstalců. Praví, že oddíl, jemuž velí, čítá 5000 mužů. Dovoivává se pomocí Ameriky, žádaje, aby Spojené Státy stály na doktríně Monroe-ově.

Více pátek bylo svedeno mezi povstanci a Španěly v provincii Santa Clara. Velitel povstalecký, Gonzales, jenž padl vojsku do rukou, byl odsouzen k smrti a jeho soudruzi na mnoho let do vězení v Ceutě na břehu africkém.

Do Madridu došla z Kuby zpráva, dle které povstaleci vzali pevnůstku Fort Guinez útokem a dobyli jí po zoufalém odporu posádky.

Povstaleci kubánské zmocnili se opět jedné z pevností a bijí se co den v menších potyčkách hrdinsky a přesilou španělskou. Vyhedili dynamitem několik vlaků.

6000 Španělů usazených v Alžiru nabídlo své služby co dobrovolníci vládě a žádají, aby byli vyzbrojeni a a na Kubu posláni.

V Havaně započal soud s americkým občanem, gen. Juliem Sanguillem, který obžalován jest ze spiknutí proti španělské vládě. Následkem smlouvy se Španělskem, dle níž nemůže žádný Američan, jenž nebyl se zbraní v ruce chycen, vojenským soudem souzen býti, děje se přelíčení Sanguillovo veřejně soudem civilním. Jak zpravodaj "Worldu" sděluje, jest odsouzení jeho jistým a v tom případě odvolá se generál k nejvyššímu soudu v Madridu. V sobotu měl obhajovat řeč senor Verdi, který zastal se svého klienta tak vřele, že naděje na příznivý rozsudek značně stouply. Americký konsul, který přítomen byl celému soudu, gratuloval sám obhajci k jeho řeči.

Ze San Domingo oznamuje se opět povstání. Vládní vojsko bije se stále s povstaleci, ale tito, jsou-li příliš tšeněni, přehnou do Hayti. Tamní president Hippolyte o věc tu se nestará, neb má sám plně ruce práce s udržením pořádku v Hayti, kde hrozí též vypuknutí revoluce.

Sultán ohraňuje se proti tomu, aby válečná flota cizích mocí v Bosporu byla sešlena, poněvadž prý by tím turecké obyvatelstvo bylo pobouřeno. Z Armenie dochází zpráva, že ozbrojený povstalec v Zeitunu, očekávající příchod vojska, které co nejrychleji tam se ubírá. Poněvadž Arméni nemají děl, není naděje, že by odolali útok tureckých horů a tak očekávati možno, že krev poteče proudy pod handžáry mohamedánských krveřivců. Američané jsou prý v bezpečí a všichni chválí si nyní různé zakročení vyslance Terrella, který svého času neobával se přímou říci, že Arméni nejsou bez viny, za to byl ale kaceřován. Nyní dostává se mu ale všeobecného uznání pro jeho přímou a ráznost.

Tewfik paša uvedl zastupovním velmoce příklad, kde lupá Arménů napadla a zabila dva bezbranné Turky. Když později četníci chtěli útočníky zatknouti, bylo na ně stříleno. Na to dostali tito posilu a v bitce svedené, ve které Arméni kladli tuhý odpor, bylo jich 6 zabito a 12 raněno. Brzo na to bylo možno čísti v celém světě o svedeném boji zprávu, jež sdělovala, že v udavším se krveprolití celkem 300 Arménů bylo povraženo, děsným způsobem. Tewfik pravil, že neví, proč by bylo zapotřebí zakročení evropských velmoce, když sultan ujistil, že vše učiní, aby v Malé Asii pokoj byl zjednan.

V Turecku jest situace "povážli vosa a krize může vypuknutí každým okamžikem." Vador tomu, že Tewfik paša prohlásil, že bude dáno povolení k proplutí dělových lodí Dardanellami, píše nebyly potřebné listiny vystaveny a sultan nechce prý je podepsati. Překvapující zpráva došla v neděli, že Anglie v záležitosti té ustoupila a dělovou lodici Dryad poslala do Salonicy. To znamená vítězství sultana a dává důkaz o nových pletích Anglie. Třeba ještě vyčkati, jak zachovají se ostatní velmoce. Vyslanci velmoce jsou jak s palácem tak i s vládou v neustálém spojení. Ze Porta se na vše možné připravuje, vychází na jevo z té okolnosti, že veškeré pevnosti u Dardanel jsou silně vojskem obsazeny, střílivem opatřeny a připraveny k obraně v pádu potřeby. Reflektoty jsou náležitě uvedeny do pořádku a každé noci upotřebovány. Již po čtyři neděle jsou opevňovací práce v krajinné této a zvláště v Dardanell sešleny a praví se, že střílných podkopů dohotovena bude ihned, jakmile vláda bude míti k tomu prostředky. Velitel loď nedělají si z toho mnoho, ale praví, že dostanou se skrz v pádu potřeby moce. Dobře poslouží jim nákrety dna mořského, které vypracovala petrohradská zeměpisná společnost, již minulého roku leti podařilo se zajistiti hloubku vody a sílu proudu v Bosporu a v Dardanellách, čímž ruskému loďstvu umožněno bude proplouti Dardanelly, bude-li toho kroku třeba. Společnost tato dostala od turecké vlády dovolení k vědecké expedici do moře Marmara na tureckých lodích, aby zjistilo se, zda-li nedávne zeměměřeni na dně mořském jakých změn způsobilo. Tato na pohled nevinná práce prováděna byla se svolením turecké vlády i v moři egejském. Britická admirálta zvěděla opět o hloubce vody od lodí nákladních, které Dardanelly plují, a praví se, že angličtí námořní důstojníci v záloze na lodích těchto byli zaměstnáni a potřebné informace admirálty dodali. Co se týče systému podkopů a torped v Dardanellách, to působí cizím důstojníkům malé starosti. Tito doufají, že snadno podaří se spojovací dráty přeřezati a z pevností pobřežních si mnoho nedělají.

Anglický vyslanec v Cañiradě prohlásil, že odvolání žádosti vlády anglické, aby dovolen byl průchod dělové lodici "Dryad", má podklad v jitrně Turků proti cizincům a rozmožením válečného loďstva bylo by prý toto ještě zvětšeno.

Rusko zásobuje své černomořské loďstvo rychle uhlím, potravou a střílivem. Do přístavu přijíždí námořní důstojníci z Petrohradu. Gen. Šeremetov, velitel kavkazské divise, byl na rychlo povolán do Petrohradu pro zvláštní instrukce. Soudí se, že jde o obranu ruských hranic při asijském Turecku, neb Kurdové zaujali tam hrozivé postavení. Důstojníci sloužící v jižním Rusku nedostanou prý delší dovolenou jak na jeden den. Vojsko nalezá se pohotově.

Stav ruského careviče Jiřího stal se povážlivějším; objevy nové symptomy nemoci. Choroba stihla krk a k nemocnému do Abastumu na Kavkaze povoláni prof. Imanovský, specialista krčních nemocí, a dr. Serševský, mimo jiných známých medicínských veličin. Carevna vdova chystá se na cestu do Abastumu, doufajíc careviče přemluvit k cestě do Rivieri. Ten však jest si dobře vědom svého beznadějného stavu a nechce opustiti vlast, aby nezemřel v cizině.

Ze Sebastopolu oznamuje se, že 10 válečných lodí ruských, které poslány byly před několika dny k přezimování, znovu byly povolány do služby a oděská posádka dostala rozkaz, aby byla stále v hotovosti.

V Rusku prý zmrzlo v sněhové bouři na 500 lidí, jak udávajíc zprávy z Berlína.

MATKY! Když se dítka Vaše nachladí a trpí kašlem, dávejte jim **ALLEN'S LUNG BALSAM.**

Nezabudte o něm v žádném případě a nechte být dříve dítka bez obavy. Pařížská píseň: "Nikdy si máš nikdy nestěžuje na nachlazení neb kašel, abych mu neodporučila Allen's Lung Balsam. Totiž pro mne aštit. Jest pravým přítelem všech trpících nachlazením aštitu a plic." Paříž E. Cottrell, Jackson Mich. Obraťte se s radostí vnikávající se zastaralého kašle. Mnozí by rádi byli mohli být zachováni, kdyby kašle matka použila **ALLEN'S LUNG BALSAM.**

Na prodej u všech lékárníků. Cena 25c., 50c. a \$1 00

"Novoje Vremja" přináší zprávu z Vladivostoku, která, jestli na pravdě se zakládá, učiní velikou sensaci v politickém světě. Dle ní vzdal se Japan úplně své asijské politiky a přiznal nároky Ruska na Koreu a Mandžursko.

V Paříži zemřel poslední člověk, který byl s Napoleonem I. osobně znám. Byl to devadesátiletý Bartoloméj Saint Hilaire, spisovatel dosti známého jména.

Alexandr Dumas slavný spisovatel francouzský zemřel. Smrt jeho jest velikou ztrátou pro francouzskou literaturu. Alexandr Dumas narodil se r. 1824. Praděd jeho byl plnokrevným černochem, tak že nynější nejslavnější spisovatel francouzský měl 1/2 krve černošské.

Vývoz z Francie za první 3 měsíce t. r. zvýšil se o 195,000,000 franků.

Korejská vláda dovolila svým poddaným ustřížení copu, kterážto doposud smrtí bylo trestáno.

Francouzský ministr zahraničních záležitostí, Barthelot, prohlásil ve sněmovně poslanecké, že správa ostrova Madagaskaru co nejdříve změněna bude, by předešlo se jistým omylům. Bývalý premier Ribot pravil, že údaje Barthelotovy nejsou dosti jasné a žádal vládu, by listiny k záležitosti této se vztahující předloženy byly sněmovně. Návrh, bývalé ministerstvo postaviti před soud pro domnělé špatné jednání s vojskem na Madagaskaru, byl zamítnut 470 hlasy proti 43. Návrh, by vláda jasněji vyslovila se stran Madagaskaru, přijat 426 hlasy proti 54.

Timesům sděluje se z Oděsy, že nedávne bouře pouze na pevné zemi způsobily škody za 40 milionů rublů. Mnohé pevnosti černomořské nalezají se z části pod vodou a mnoho lodí jest ztraceno. Kolem 80 osob zahynulo.

Dr. Ahlwardt, vůdce německých antisemitů, odplul parníkem Spree do Spoj. Států. Byl pozván americkými Němci do Milwaukee a krom toho bude i v jiných městech pořádati přednášky.

V Německu hrozí krize ministerstva následkem otázky agrární.

Italský ministr-president Crispi jest žalován jistcu římskou firmou na 12,000 lir, které jí dluží za nábytek a koberce.

Kardinálové v Římě, nemajíce patrně ničeho moudřejšího na práci, vydali list, v němž zatracují všechny tajné spolky ve Spojených Státech.

Neshody mezi Argentinou a Chilem byly urovnány a obě země jsou připraveny podepsati smlouvou úmluvu.

Peruanský kabinet odstoupil a president Pierola snaží se ustanoviti nový.

V Řecku počteno bylo zemětřesení, které zejména v Athénách bylo prudké.

Anglie zaslala svému vyslanci v Brazílii přepis, že přistupuje na arbitraci v záležitosti majetnického práva na ostrov Trinidad.

O Arménech píše do Moskevského Dnevníku Rus, který mezi nimi po dvacet let bydlí. Píše velmi sympaticky. Arméni jsou zdravý, statný národ. Osmáhlá pleť a velké oči děají skoro každého hezkým a kdyby měli jen maloučko menší nos, byl by to nejkrásnější národ kavkazské-

ho plemene. Jsou chytrí, nadaní k vědě a osvětě. Zvláštní talent jeví k matematice a jazykům. Vyznání arménsko-katolického, arménsko-ariánského arménsko-grigorianského. Poslední vyznání je velmi blízké pravoslavní, proto jeho vyznavači často bývají za pravoslavné považováni, ale mylně. Všichni inteligentní Arméni derou se do státní služby, at vojské nebo občanské. Rodové aristokracie nemají; za to mají aristokracii peněžnou. Tiflíská bursa od nepamětných dob jest úplně v rukou Arménů. Také obchod jest výhradním jejich vladavstvím. Žijou si vesele a pohodlně, možno jim pouze závidět. Na Orientě hraje úlohu židů. Rozdíli je ten, že žid, chce-li vás ošidit, plazí se před vámi, a Armén šidí přímo hledě v oči. Nejlepší domy ve velkých městech, nejlepší obchody, nejvýnosnější statky a vinohrady na Kavkaze jsou majetkem Arménů a nejsou-li ještě, časem budou. Antagonismus mezi nimi a Rusy není. Obojí rádi se směšují manželství. Ale podivno—praví dopisovatel: žije s Armény dvacet let, ještě nikdy jsem neslyšel, že Arménům v Turecku žije se špatně, a jsou přece bezprostředními sousedy kavkazských Arménů. — Jasně svědectví, že povstání jejich proti Tureku nebylo vyvoláno potřebou vlastní, nýbrž potřebou umělých jejich podpalovačův, Angličanů, kteří tu před tvář celého světa berou si na duši těžký hřích, počítvajíc k vzájemnému vraždění dva národy, kteří se dosud nejlépe snášeli. Politování hodni jsou při tom Arméni, kteří pouštějíce se v nerovný zápas dávají v šanc vše, co měli. Že se jich Anglie, až jim bude nejhůř, neujme jinak, než "diplomaticky."

Odpověď prince Ferdinanda deputaci národního sobráně. — Princ Ferdinand bulharský, odpovídaje deputaci sobráně na požadavek, aby princ Boris převeden byl na pravoslavnou víru, prohlásil, že otázka ta všem právem zaměstnává národ i jej, kterýž jenom velikost a rozkvět Bulharska má na mysli. V nepředpojatém porozumění náboženský poměrům Bulharska pracoval prý od prvního svého nastolení na obnovu a povznesení bulharské církve i jejího lesku. Pln hluboké úcty k národní víře umínil prý si pevně, že následníka trůnu v téže úctě k národní církvi vychová. Žádaná na něm oběť, aby prince Borisa ihned na pravoslavní dal převést, jest prý veliká, těžká a nad míru bolestná. On, princ, vychován prý byl ve věrouce i obyčejích katolického náboženství a tkvěl vždy pevně na svém náboženském přesvědčení. Proto prodělává prý nyní těžký boj ve svém svědomí, boj, jež zajisté pochopí každý dobrý Bulhar, každý a víře pevný křesťan. Princ uznává plnou měrou vlastenecký cit a loyálnost, v nichž deputace přání národního sobráně i touhu svoji vlastní přednesla; on jest prý proniknut vědomím o důležitosti tohoto státního aktu a prohlašuje, že přání národního sobráně vyhově, jak jen se mu podaří překonat veliké obtíže, jež se mu dosud v cestu staví. On jest prý přesvědčen, že se mu v krátké době podaří dověsti otázku tu k rozřešení, jehož vyžadují interesity a touhy bulharského národa. — Domluviv takto odešel princ z trůnního sálu za hlubokých pozdravů deputace.